

In gesprek met

CHANTAL MEIJERINK

Ik zie mijzelf nog staan op het schoolplein. Een boze blik en de vuisten gebald tegen de raddraaiers uit onze klas. Onrecht was, en is, iets waar ik erg slecht tegen kon. Ik kwam op voor mijn vriendinnetjes die dat zelf niet zo goed durfden en dacht eigenlijk niet zo na over de gevolgen die mijn acties voor mijzelf hadden. Uiteraard waren mijn vriendinnetjes mij dankbaar en nu, jaren later, vind ik het een prachtige, onbaatzuchtige actie. Ik zal ongeveer 9 jaar geweest zijn en zat in de derde klas van de lagere school. Ik wilde later actrice worden of dierenarts. Helaas, geen van beiden werd waarheid. Ongeveer 10 jaar later stond ik voor de keuze welke studie dan wel te kiezen. Mijn hart lag nog steeds bij kinderen die ik graag wilde helpen. Pedagogiek lag voor de hand, psychologie leek me ook wel wat, maar was logistiek gezien niet heel handig. Dan maar pabo.... Een mooie combinatie van pedagogiek en didactiek... kinderen tot bloei laten komen en iets zinvol bijbrengen. En zo geschiedde. Ik ging naar de pabo en voelde mij als een vis in het water bij "mijn" kinderen in de klas.

In de 14 jaar dat ik als juf werkte, merkte ik steeds weer dat ik in de eerste plaats toch echt pedagoog was en het emotionele welbevinden van het kind als voorwaarde stelde, voordat ze zich lesstof eigen konden maken. Raar maar waar viel mij op dat deze filosofie ook wel eens voor dichte deuren zorgde, als ik op een nieuwe school solliciteerde. Uiteraard kunnen we ons vandaag de dag, zeker in het kader van passend onderwijs, niet meer voorstellen dat deze denkwijze een afwijzing teweeg zou brengen. Destijds gebeurde dit vaker dan mij lief was. Gelukkig kwam ik op scholen terecht die, net als ik, het welzijn van het kind vooropstelde. Ik had in die jaren meestal de grotere midden-/bovenbouwgroepen waar veel extra tijd nodig was voor het individuele kind. Deze tijd bestond uit het begeleiden van kinderen met rugzakjes, externaliserend gedrag enz. Ik genoot hiervan en vond het heerlijk om juist ook met kinderen te werken die net even die extra aandacht nodig hadden. Kinderen noemden mij altijd een "niet-gewone juf", "grappig maar wel streng." Toch begon het na een jaar of 6 te kriebelen. Zoetjes aan merkte dat ik de veranderingen binnen het onderwijs, die ook toen al gaande waren, lastig te combineren vond met mijn taken als leerkracht en vooral met de exclusieve aandacht voor de kinderen die dat zo nodig hadden. De lol van het werken met kinderen maakte dat ik toch 14 jaar met veel plezier voor de klas heb gestaan.

De keerzijde kwam toen ik in mijn huidige woonplaats Veenendaal kwam te wonen. Ik kreeg daar een klas die veel had meegemaakt in de loop der jaren en merkte dat het individueel begeleiden van kinderen echt mijn hart veroverd had. Ik besloot na dit intensieve schooljaar de stoute schoenen aan te trekken en radicaal te stoppen met het onderwijs, tot grote schrik van de directeur van de school. Het was toch juist zo goed gegaan? Tja, dat klopte inderdaad. Maar juist door de ervaring in dat bewuste jaar kwam het belang van het kind, en daarmee zijn of haar emotioneel welbevinden, nog veel duidelijker met stip op de eerste plaats. Ik wist het zeker: ik wilde *een op een* met kinderen en jongeren gaan werken. Uiteraard was deze keuze behoorlijk spannend. Ik zegde immers mijn vaste baan op om mijn hart te volgen. Na heel wat gesprekken gevoerd te hebben met mijn man, vrienden en familie besloot ik toch de knoop door te hakken en ben ik gestart met de post-hbo-opleiding tot Integratieve Kind- en Jeugdtherapie bij BGL in Driebergen. In 2008 startte ik mijn praktijk aan huis en bestond mijn werk voornamelijk uit coaching en begeleiding van kinderen/pubers en hun ouders. De specialisatie tot Integratieve kind- en jeugdtherapie was vervolgens een logische verdiepende stap voor mij. In mijn praktijk maakte ik al veelvuldig gebruik van verhalen om de hulpvraag van kinderen mee te ondersteunen en nader te onderzoeken. Een verhaal biedt vaak heel andere invalshoeken om vervolgens een sessie mee in te kleden. Zo kwam het idee om, mede voor mijn scriptie over angsten en angststoornissen bij kinderen, een boekje te gaan schrijven. Ook dit bracht mij terug naar mijn jeugd waar ik heel wat verhalen en strips gemaakt had. Ik besloot de metafoor 'beren op de weg zien' om te buigen tot een bruikbaar en vooral herkenbaar en grappig boekje voor kinderen. Immers ongeveer 10% van de kinderen heeft in meer of mindere mate last van angsten. Tijd dus voor een boekje om dit gevoel bespreekbaar te maken. Maar dan wel op een luchtige humoristische manier. Hoewel mijn hart als voormalig leerkracht met name in de bovenbouw lag, was ik van mening dat dit boekje al op jongere leeftijd aangeboden moest kunnen worden. Daarom besloot ik dat het een boekje mocht worden voor kinderen van 6 jaar t/m 10 jaar. Ik heb ook toen weer de stoute schoenen aangetrokken en een 15-tal uitgeverijen benaderd met mijn verhaal en prenten. Beer "woonde" al in mijn praktijk in de vorm van een grote knuffel. De prenten en de sfeer had ik al in mijn gedachten. Deze zijn vervolgens tot leven gebracht door Verna Rood, die met liefde de illustraties gemaakt heeft. Uiteindelijk wilde Uitgeverij Pica mijn boekje *Beer op de weg* uit gaan geven. Een jaar later verscheen *Vos komt uit de verf* eveneens bij Pica. Dit boekje behandelt het thema 'anders zijn' op dezelfde laagdrempelige en humoristische manier.

De verhalen spelen zich af in een bos waar een groep dieren vrienden woont: de bange, terughoudende maar lieve Beer. De licht ontvlambare, wat norske Vos. De rustige, wijze Uil. Het slimme Vuurvliegje en tot slot de opgeruimde, vrolijke Gans en het zorgzame Konijn met haar jongen. Uiteraard maakt telkens een ander dier iets mee, waar de andere dieren hem of haar dan mee helpen en ondersteunen. De boeken zijn een beetje geïnspireerd op mijn helden uit mijn onderwijstijd: Max Velthuis en Toon Tellegen. Hoewel de boeken dus bedoeld zijn voor een wat jonger publiek, kunnen ook oudere kinderen er nog prima mee uit de voeten. Zij kunnen als geen ander de diepere laag uit het verhaal halen en zichzelf hieraan spiegelen. Jongere kinderen vinden vooral de platen erg mooi en kunnen daar vaak al aan zien hoe een dier zich voelt. Zo kunnen ook ouders thuis tot een gesprekje komen en kunnen de boeken voor een breed publiek worden ingezet. Daarnaast zijn er les-/therapeutische ideeën gratis te downloaden op de site van Pica. Inmiddels ben ik bezig met een derde boekje met als thema 'pesten/buitensluiten'. Ook een vierde boekje met thema 'rouw/verlies' staat nog op de planning. Wederom in hetzelfde bos met dezelfde bekende dieren.

Inmiddels zijn we vijf jaar verder en werk ik nog steeds met zeer veel plezier en de nodige humor in mijn praktijk aan huis. Sinds kort kunnen kinderen en hun ouders ook bij mij terecht voor EMDR. Het is plezierig om meerdere interventietechnieken in huis te hebben, zodat ook de wat meer complexe hulpvraag op een adequate manier kan worden begeleid binnen mijn praktijk. Ik zie kinderen en jongeren tussen de 6 en 18 jaar met verschillende hulpvragen. Ik richt mij niet speciaal op een doelgroep omdat ik juist de afwisseling in mijn werk zo leuk vind. In de loop der jaren valt wel op dat ik veel kinderen met ASS, AD(H)D en hoge sensitiviteit tegenkom. Tevens komen er in mijn praktijk vaak kinderen met problemen met emotieregulering, angsten en kinderen met een pestverleden. Het blijft prachtig om te ervaren hoe kinderen transformeren van een vaak kwetsbaar persoontje naar een veel krachtiger en bewuster kind, die vervolgens de wereld weer meer aan kan. Ik blijf me verbazen over de enorme kracht en flexibiliteit die kinderen en jongeren hebben. En daarnaast is hun manier van denken en humor vaak onbetaalbaar. Kinderen houden hun omgeving vaak een mooie spiegel voor. Ik blijf er graag in kijken en geniet steeds weer als ze vol vertrouwen hun weg hervatten. De mooiste uitspraak was laatst van een vroegwijze jonge dame van 7 jaar. Ze zat net in de relaxhoek met haar bekertje ranja en zei: "Chantal, ik ben zo blij dat jij mij helpt om zelf dingetjes te durven....." Prachtig. Dat is voor mij de kers op de taart. •

Meer informatie over mijn boeken is te vinden op mijn site www.bloomkindercoaching.nl of www.uitgeverijpica.nl

"IN MIJN PRAKTIJK MAAKTE IK AL VEELVULDIG GEBRUIK VAN VERHALEN OM DE HULPVRAAG VAN KINDEREN MEE TE ONDERSTEUNEN EN NADER TE ONDERZOEKEN."

